

Γεωργίου (βλ. και το σχετικό πρακτικό συνεδρίασης).

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΦΟΥ ΕΛΑΒΕ ΥΠΟΨΗ

α) τις διατάξεις του ν.δ. 3989/1959 «Περί κυρώσεως της πολυμερούς Συμβάσεως περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων» (ΦΕΚ Α΄ 201), όπως συμπληρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 «Περί κυρώσεως του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967 εν σχέσει προς την Νομικήν Κατάστασιν των Προσφύγων» (ΦΕΚ Α΄ 125),

β) τις διατάξεις του ν. 4375/2016 "Οργάνωση και λειτουργία Υπηρεσίας Ασύλου, Αρχής Προσφυγών, Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης, σύσταση Γενικής Γραμματείας Υποδοχής, προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «σχετικά με τις κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιτύπωση)» (L180/29/6/2013), διατάξεις για την εργασία δικαιούχων διεθνούς προστασίας και άλλες διατάξεις", (ΦΕΚ Α΄ 51),

γ) τις διατάξεις του ν. 4636/2019 «Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 169), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

δ) τις διατάξεις του ν.4939/2022 «Κύρωση Κώδικα Νομοθεσίας για την υποδοχή, τη διεθνή προστασία πολιτών τρίτων χωρών και ανιθαγενών και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων αλλοδαπών» (ΦΕΚ Α΄ 111/10.6.2022),

ε) τις διατάξεις του ν. 2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 45), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

στ) την υπ' αρ. πρωτ. 305652/20.12.2024 (ΦΕΚ Β΄ 7117/27.12.2024) απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Μετανάστευσης και Ασύλου «Κατάρτιση Εθνικού Καταλόγου χωρών καταγωγής που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 92 του ν. 4939/2022 (Α' 111)»,

ζ) τις διατάξεις του Κανονισμού Λειτουργίας της Αρχής Προσφυγών (απόφαση 3004/15.7.2016 του Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, ΦΕΚ Β΄ 2206/15.7.2016, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει),

η) την υπ' αρ. 12776/21.1.2025 κοινή υπουργική απόφαση του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και των Υπουργών Δικαιοσύνης και Μετανάστευσης και Ασύλου (ΦΕΚ 40/30.1.2025 τ. Υ.Ο.Δ.Δ) «Τροποποίηση

απόφασης συγκρότησης, ανασυγκρότησης και σύνθεσης των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών του άρθρου 4 του ν. 4375/2016 (Α' 51)»,

θ) την από 2.7.2024 αίτηση διεθνούς προστασίας του προσφεύγοντος,

ι) το από 24.2.2025 πρακτικό της προσωπικής συνέντευξης του προσφεύγοντος στον Α' βαθμό,

ια) την υπ' αρ. πρωτ. **IP/173976/21.3.2025** απόφαση του Α.Κ.Α. Ευάλωτων Ομάδων Αττικής,

ιβ) τη με ημερομηνία κατάθεσης 25.4.2025 ενδικοφανή προσφυγή του προσφεύγοντος και το επ' αυτής υπόμνημα,

ιγ) όλα τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Ι. ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

1. Ο προσφεύγων, ασυνόδευτος ανήλικος, πολίτης **ΑΙΓΥΠΤΟΥ**, στις 2.7.2024, υπέβαλε στην Κλειστή Ελεγχόμενη Δομή Λέρου, αίτημα περί χορήγησης διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή της αίτησής του, αναφορικά με τους λόγους που εγκατέλειψε και δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, ο προσφεύγων δήλωσε τα εξής: «Πριν 3 χρόνια μια οικογένεια στην Αίγυπτο πυροβόλησε τον πατέρα μου για μια περιουσία. Αυτή η οικογένεια ήθελε να πάρει την περιουσία με το ζόρι από τον πατέρα μου. Μετά από αυτό το συμβάν, έφυγε ο αδελφός μου από τη χώρα. Επειδή ο πατέρας μου φοβόταν και για τη δική μου ζωή, έφυγα και εγώ από την Αίγυπτο».

2. Στις **24.2.2025**, ο προσφεύγων, ο οποίος κρίθηκε ευάλωτος, λόγω της ανηλικότητάς του, κατόπιν κλήτευσής του, παρέστη σε προσωπική συνέντευξη, σύμφωνα με το άρθρο 82 του ν. 4939/2022, που διεξήχθη με τη συνδρομή πιστοποιημένου διερμηνέα (Σ 3449/3793), στην αραβική γλώσσα, που δήλωσε ότι κατανοεί, παρουσία της εξουσιοδοτημένης επιτρόπου και της δικηγόρου Αθανασίας Γεωργίου. Κατά την έναρξη της συνέντευξής του, ο προσφεύγων ενημερώθηκε αναφορικά με τη διαδικασία, που θα ακολουθηθεί για την εξέταση της αίτησής του. Ειδικότερα, ενημερώθηκε ότι η Υπηρεσία Ασύλου θα εξετάσει στην περίπτωση του την εφαρμογή της έννοιας της «Ασφαλούς Χώρας Καταγωγής», σύμφωνα με τα άρθρα 88 παρ. 9 και 92 του ν. 4939/2022, δεδομένου ότι η χώρα, που δήλωσε ως χώρα καταγωγής, περιλαμβάνεται στον εθνικό κατάλογο των ασφαλών χωρών καταγωγής και, συνεπώς, για την Υπηρεσία Ασύλου τεκμαίρεται ότι δεν

κινδυνεύει με δίωξη ή σοβαρή βλάβη σε περίπτωση επιστροφής. Κατά τη συνέντευξη, όπως προκύπτει από το πρακτικό αυτής, δόθηκε η δυνατότητα στον προσφεύγοντα να αμφισβητήσει ότι η χώρα του είναι ασφαλής και να επικαλεστεί τους λόγους, για τους οποίους κινδυνεύει με δίωξη ή σοβαρή βλάβη, καθώς και τις περιστάσεις στις οποίες εδράζεται ο φόβος δίωξης ή σοβαρής βλάβης. Ενημερώθηκε επίσης ότι η συνέντευξή του πραγματοποιείται προκειμένου να διερευνηθούν οι λόγοι για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του και ζητά διεθνή προστασία από το ελληνικό κράτος, ότι ηχογραφείται προκειμένου να συνταχθεί το αντίστοιχο πρακτικό, ότι ο διερμηνέας θα κρατάει σημειώσεις, ότι αυτός έχει δικαίωμα να ζητήσει ολιγόλεπτο διάλειμμα σε περίπτωση κούρασης ή αδιαθεσίας κατά τη διάρκεια της συνέντευξής του, ότι όλες οι πληροφορίες που θα αναφερθούν είναι εμπιστευτικές και όλοι όσοι παρευρίσκονται δεσμεύονται από την αρχή της εμπιστευτικότητας, ότι δεν θα γνωστοποιηθούν στοιχεία της συνέντευξής του στις αρχές του κράτους καταγωγής του, ενώ του ζητήθηκε η συνεργασία και η αναφορά μόνο των αληθινών περιστατικών της υπόθεσής του. Περαιτέρω, ερωτηθείς αν έχει κάποια απορία πριν ξεκινήσει η συνέντευξη απάντησε αρνητικά, ενώ όταν ρωτήθηκε αν αισθάνεται καλά ώστε να ξεκινήσει η συνέντευξη του απάντησε καταφατικά.

3. Με την προσβαλλόμενη υπ' αρ. πρωτ. **IP/173976/21.3.2025** απόφαση του Α.Κ.Α. Ευάλωτων Ομάδων Αττικής, η αίτηση προσφεύγοντος απορρίφθηκε ως προδήλως αβάσιμη, καθώς αυτός δεν ανέτρεψε το τεκμήριο του χαρακτηρισμού της χώρας καταγωγής του ως ασφαλούς και διατάχθηκε η επιστροφή του στη χώρα καταγωγής του. Η ανωτέρω απορριπτική απόφαση με το συνοδευτικό αυτής έγγραφο επιδόθηκαν νομίμως στην Επίτροπο του προσφεύγοντος, στις 3.4.2025 με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Ακολούθως, ο προσφεύγων άσκησε την κρινόμενη προσφυγή (βλ. την υπ' αρ. πρωτ. **IP/233589/25.4.2025** πράξη κατάθεσης), με την οποία ζητά την επανεξέταση του αιτήματός του περί χορήγησης διεθνούς προστασίας. Κατά την κατάθεση της προσφυγής, ενημερώθηκε σε γλώσσα που κατανοεί για την ημερομηνία εξέτασής της, καθώς και για το γεγονός ότι η διαδικασία εξέτασης των προσφυγών είναι κατά κανόνα γραπτή και ότι εάν η αρμόδια επιτροπή προσφυγών αποφασίσει να τον καλέσει, θα ενημερωθεί δέκα (10) τουλάχιστον, εργάσιμες ημέρες πριν την εξέταση της προσφυγής. Επίσης, ενημερώθηκε και για το δικαίωμά του να προσκομίσει συμπληρωματικά στοιχεία και υπόμνημα έως και τρεις (3) ημέρες πριν από την εξέταση της προσφυγής του.

4. Κατόπιν αυτών, η εξεταζόμενη προσφυγή ασκείται εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκώς και εξετάζεται, ως προς την ουσία της, σύμφωνα με το άρθρο 102 παρ.1 του ν. 4939/2022, δηλαδή με έγγραφη διαδικασία, καθώς ο προσφεύγων κατά την προφορική συνέντευξή του στον πρώτο βαθμό, καθώς και με την αναλυτική

προσφυγή του και το επ' αυτής υπόμνημα, εξέθεσε επαρκώς τις απόψεις του και δεν προκύπτει κάποιος από τους λόγους κλήσης του σε προφορική ακρόαση, που προβλέπονται στην παρ. 3 του ανωτέρω άρθρου.

II. ΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΟΣ

1. Κατά την προφορική του συνέντευξη, ο προσφεύγων επιβεβαίωσε τα στοιχεία της ταυτότητάς του. Δήλωσε επίσης ότι γεννήθηκε στις 2009, στο Al Saraqna, Asyut της Αιγύπτου, όπου ήταν και ο τελευταίος τόπος διαμονής του, πριν εγκαταλείψει τη χώρα του. Είναι πολίτης Αιγύπτου, αραβικής εθνικής καταγωγής και Χριστιανός Κόπτης ως προς το θρήσκευμα. Έχει λάβει πενταετή σχολική εκπαίδευση και στη χώρα είχε εργαστεί ως ηλεκτρολόγους. Είναι άγαμος και άτεκνος. Η πατρική του οικογένεια αποτελείται από τον πατέρα του, ο οποίος βρίσκεται στη Λιβύη και τα τρία αδέρφια του, καθώς η μητέρα του έχει αποβιώσει. Οι δύο αδελφές του είναι παντρεμένες στην Αίγυπτο, ενώ ο μεγαλύτερος αδελφός του βρίσκεται στην Ελλάδα.

Αναφορικά με το ταξίδι του, ο προσφεύγων δήλωσε ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του στις 3.6.2024 και μέσω των Αραβικών Εμιράτων πήγε στην Τουρκία, όπου παρέμεινε είκοσι ημέρες. Στην Ελλάδα εισήλθε στις 3.6.2024.

Αναφορικά με τους λόγους που πιστεύει ότι η χώρα του δεν είναι ασφαλής για αυτόν, ο προσφεύγων δήλωσε ότι ο πατέρας του είχε χωράφια που, με νόμιμα έγγραφα είχε κληρονομήσει από τον παππού του και τα οποία διεκδικούσε μία άλλη οικογένεια από το ίδιο χωριό. Αυτή η κατάσταση οδήγησε σε σοβαρές συγκρούσεις. Στις 6.1.2020, ενώ ο προσφεύγων και η οικογένειά του ήταν στην εκκλησία, μέλη της εν λόγω οικογένειας, τους επιτέθηκαν, πυροβόλησαν και τραυμάτισαν θανάσιμα τη μητέρα του και μαχαίρωσαν τον πατέρα του στο πόδι. Στον τόπο του συμβάντος πήγε η αστυνομία και πήρε καταθέσεις, στη συνέχεια δε, ο μεγαλύτερος αδελφός του υπέβαλε καταγγελία στο αστυνομικό τμήμα στην πόλη Ασιούτ, κατονομάζοντας συγκεκριμένα πρόσωπα. Προκειμένου να προστατευθούν από τα εν λόγω άτομα, λίγες ημέρες μετά το περιστατικό αυτό, έφυγαν από το χωριό και πήγαν στην Ασιούτ. Εκεί οι συνθήκες διαβίωσης ήταν δύσκολες. Ο προσφεύγων και ο αδελφός του δεν έβγαιναν καθόλου από σπίτι, καθώς φοβόντουσαν. Έβγαινε μόνο ο πατέρας τους, προκειμένου να εξασφαλίσει το φαγητό τους. Κάποιοι γείτονες τους είπαν ότι τα εν λόγω άτομα, είχαν μάθει που βρίσκονταν και έτσι μετακόμισαν στο Κάιρο, όπου, λόγω των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων, δυσκολεύτηκαν πολύ να βρουν εργασία. Ο αδελφός του, που ήταν αυτός που είχε κάνει την καταγγελία, έφυγε για την Ελλάδα, ενώ ο προσφεύγων έμεινε με τον πατέρα του. Αντιμετώπισαν πολλές οικονομικές δυσκολίες

και ο προσφεύγων αναγκάστηκε να εργαστεί. Δούλευε σκληρά και αμειβόταν ελάχιστα. Μετά από περίπου 2,5 χρόνια αποφάσισε να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του, ενώ ο πατέρας του πήγε στη Λιβύη. Απαντώντας σε διευκρινιστικές ερωτήσεις που του τέθηκαν, ο προσφεύγων είπε ότι τα εν λόγω άτομα ανήκουν στην οικογένεια Al Hilali, είναι επίσης αγρότες και έχουν πολλά κτήματα σε όλη τη χώρα, επισημαίνοντας ότι στη χώρα του, όσοι κατέχουν πολλά χωράφια, όπως η οικογένεια αυτή, δικαιούνται να έχουν άδεια οπλοφορίας. Είπε επίσης ότι κατόπιν της καταγγελίας που έκανε ο αδελφός του, η υπόθεση στάλθηκε στον εισαγγελέα, αλλά δεν έγινε δικαστήριο, θεωρώντας ότι αυτό συνέβη, λόγω της δύναμης και της επιρροής της εν λόγω οικογένειας. Δεν προσπάθησαν να επιλύσουν τη διαμάχη με άλλον τρόπο, ενώ η αστυνομία, έχει απαγορεύσει σε οποιονδήποτε να μπει και να καλλιεργήσει τα χωράφια αυτά. Τα άτομα αυτά, εξακολουθούν να μένουν στο χωριό του, ενώ από τότε που έφυγε από τη χώρα του, δεν έχει δεχτεί κάποια ενόχληση, καθώς δεν επικοινωνεί με κανέναν. Περαιτέρω, ερωτηθείς, αν υπάρχει κάποιος άλλος λόγος για τον οποίο εγκατέλειψε τη χώρα του, ο προσφεύγων αναφέρθηκε στη διακριτική συμπεριφορά που υπέστη, λόγω των θρησκευτικών του πεποιθήσεων. Ειδικότερα, δήλωσε ότι κατά τη διάρκεια των σχολικών του χρόνων υπήρξε στόχος σχολικού εκφοβισμού και αναφέρθηκε σε ένα περιστατικό, όπου ένας καθηγητής χτύπησε και προσέβαλε τον ίδιο και δύο συμμαθητές του, όταν δεν ήξεραν το μάθημα. Ο προσφεύγων ανέφερε το περιστατικό αυτό και στον διευθυντή του σχολείου, αλλά εκείνος έκανε μόνο μια ήπια παρατήρηση στον καθηγητή και είπε στον προσφεύγοντα ότι ο συγκεκριμένος καθηγητής συμπεριφέρεται, έτσι σε όλα τα παιδιά, ανεξαρτήτως θρησκευτικών πεποιθήσεων. Επιπροσθέτως δήλωσε ότι στην περιοχή που διέμενε δεν είχε στενές σχέσεις με τους μουσουλμάνους, ενώ μετά το ανωτέρω περιστατικό, δεν έπαιξε με κανέναν και κλείστηκε στον εαυτό του. Ανέφερε επίσης, ότι στη χώρα καταγωγής του αντιμετώπισε δυσκολία στην εύρεση εργασίας, καθώς όταν καταλάβαιναν ότι ήταν χριστιανός άλλαζε η συμπεριφορά τους και τον έδιωχναν.

Αναφορικά με το τι φοβάται ότι θα του συμβεί, σε περίπτωση επιστροφής του στην Αίγυπτο, ο προσφεύγων δήλωσε ότι φοβάται ότι θα τον πυροβολήσουν και πρόσθεσε ότι η οικογένεια με την οποία έχουν τη διαφορά είναι μεγάλη και ισχυρή και θα τον βρουν σε όποιο μέρος της χώρας του και αν πάει.

2. Με την υπό κρίση προσφυγή και το επ' αυτής υπόμνημα, ο προσφεύγων επαναλαμβάνει τους ισχυρισμούς του περί του κινδύνου που διατρέχει σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του από την εν λόγω οικογένεια που λόγω κτηματικών διαφορών τον Ιανουάριο του 2020, σκότωσε τη μητέρα του και τραυμάτισε

τον πατέρα του. Ισχυρίζεται επίσης ότι αν αναγκαστεί να επιστρέψει στην Αίγυπτο κινδυνεύει να υποστεί δίωξη ως μέλος της ιδιαίτερης κοινωνικής ομάδας των ανηλίκων αλλά και λόγω των θρησκευτικών του πεποιθήσεων. Ζητά δε να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να αναγνωριστεί ως δικαιούχος του καθεστώτος του πρόσφυγα, καθώς πληρούνται σωρευτικά οι προϋποθέσεις του νόμου, άλλως ως δικαιούχος επικουρικής προστασίας.

III. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΟΣ ΣΕ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

1. Κατά την έννοια του άρθρου 1 Α (2) της σύμβασης της Γενεύης του 1951 «περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων», όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 και τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο της Ν. Υόρκης του 1967, όπως κυρώθηκε με τον α.ν 389/1968, πρόσφυγας είναι κάθε πρόσωπο το οποίο συνεπεία βάσιμου φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων βρίσκεται εκτός της χώρας ιθαγένειάς του και δεν μπορεί, ή λόγω του φόβου αυτού δεν επιθυμεί, να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας ή ο ανιθαγενής ο οποίος, βρισκόμενος εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής του για τους ίδιους προαναφερθέντες λόγους, δεν μπορεί ή λόγω του φόβου αυτού δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτήν. Οι πράξεις δίωξης πρέπει να είναι αρκούντως σοβαρές, λόγω της φύσης ή της επανάληψής τους, ώστε να συνιστούν σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ή να συνιστούν σοβαρή σώρευση διαφόρων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων (άρθρο 9 της Οδηγίας 2004/83/EK).

2. Στο άρθρο 1 του ν. 4939/2022 ορίζεται ότι: «α) ... κη) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία» είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 16, ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωριστεί ως πρόσφυγας αλλά στο πρόσωπο του συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι από τους οποίους προκύπτει ότι αν επιστρέψει στη χώρα της καταγωγής του ή, στην περίπτωση ανιθαγενούς, στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του, κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 14 και που δεν μπορεί ή λόγω του κινδύνου αυτού δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας, κθ)» και στο άρθρο 14 του ίδιου νόμου ότι: «Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση, ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, ή γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω

αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης».

3. Στο άρθρο 92 του ν. 4939/2022 ορίζεται ότι: «1. Ασφαλείς χώρες καταγωγής είναι: α. Όσες περιλαμβάνονται στον κοινό κατάλογο ασφαλών χωρών καταγωγής του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. β. Οι χώρες, πέραν εκείνων της περίπτωσης α', οι οποίες περιλαμβάνονται στον εθνικό κατάλογο ασφαλών χωρών καταγωγής, που καταρτίζεται και τηρείται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου. 2. Μία χώρα μπορεί να χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής για τον αιτούντα, μόνον εφόσον μετά την εξέταση της αίτησης αποδειχθεί ότι ο προσφεύγων: α. έχει την ιθαγένεια της χώρας ή είναι ανιθαγενής και είχε την προηγούμενη συνήθη διαμονή του στη χώρα αυτή, και β. δεν επικαλείται σοβαρούς λόγους για να θεωρηθεί ότι η χώρα δεν είναι ασφαλής χώρα καταγωγής για τον ίδιο, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες υπό τις οποίες ευρίσκεται και όσον αφορά την αναγνώρισή του, ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας κατά τις κείμενες διατάξεις. 3. Μια χώρα θεωρείται ως ασφαλής χώρα καταγωγής εάν, βάσει της νομικής κατάστασης, της εφαρμογής του δικαίου στο πλαίσιο του δημοκρατικού συστήματος και των γενικών πολιτικών συνθηκών, καταδεικνύεται σαφώς ότι γενικά και μόνιμα δεν υφίσταται δίωξη όπως ορίζεται στο άρθρο 9 ούτε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία ούτε απειλή που προκύπτει από τη χρήση αδιάκριτης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύγκρουσης. 4. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου λαμβάνεται, μεταξύ άλλων, υπόψη ο βαθμός στον οποίο παρέχεται προστασία κατά της δίωξης ή της κακομεταχείρισης μέσω: α. Των σχετικών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων της χώρας και του τρόπου εφαρμογής τους. β. Της τήρησης των δικαιωμάτων και των ελευθεριών, που προβλέπονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ - ν.δ. 53/1974, Α' 256), στο Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (Ν. 2462/1997, Α' 25), ιδίως δε, των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου 15 της ΕΣΔΑ και στη Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Ν. 1782/1988, Α' 116) και στη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού (Ν. 2101/1992, Α' 192). γ. Της τήρησης της αρχής της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τη Σύμβαση τους Γενεύης. δ. Της πρόβλεψης μηχανισμού αποτελεσματικής προσφυγής κατά των παραβιάσεων των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. 5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη και Εξωτερικών, η οποία εκδίδεται κατόπιν εισήγησης του Διευθυντή τους Υπηρεσίας Ασύλου, καθορίζονται οι χώρες καταγωγής που χαρακτηρίζονται ασφαλείς,

σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους, για την έκδοση της ανωτέρω Κοινής Υπουργικής Απόφασης πρέπει να είναι επίκαιρα και να προέρχονται από έγκυρες πηγές ενημέρωσης, ιδίως από επίσημες διπλωματικές πηγές της ημεδαπής και της αλλοδαπής, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο, τη νομοθεσία των λοιπών κρατών - μελών σε σχέση με την έννοια των ασφαλών χωρών, το Συμβούλιο της Ευρώπης, την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες. Ο καθορισμός επανεξετάζεται υποχρεωτικά τον Νοέμβριο κάθε έτους. Αν διαπιστώνεται σημαντική αλλαγή της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σε χώρα που έχει χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής, ο χαρακτηρισμός επανεξετάζεται το ταχύτερο δυνατό και προ της παρέλευσης έτους, κατά το προηγούμενο εδάφιο. Για κάθε απόφαση χαρακτηρισμού ενημερώνεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή». **Τέλος**, σύμφωνα με το άρθρο 1 της προαναφερθείσας 305652/20.12.2024 απόφασης των Υπουργών Εξωτερικών και Μετανάστευσης και Ασύλου περί Κατάρτισης Εθνικού Καταλόγου χωρών καταγωγής, που χαρακτηρίζονται ασφαλείς, σύμφωνα με το άρθρο 92 του ν. 4939/2022 : «Αποφασίζουμε: Την κατάρτιση Εθνικού Καταλόγου χωρών καταγωγής που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς. Τον χαρακτηρισμό των περιλαμβανομένων στον κάτωθι κατάλογο χωρών, ως Ασφαλών Χωρών Καταγωγής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 92 του ν. 4939/2022: **1. Αίγυπτος**, 2. Αλβανία, 3. Αλγερία, 4. Ανγκόλα, 5. Αρμενία, 6. Γεωργία, 7. Γκάμπια, 8. Γκάνα, 9. Ινδία, 10. Μαρόκο, 11. Μολδαβία, 12. Μπαγκλαντές, 13. Μπενίν, 14. Νεπάλ, 15. Πακιστάν, 16. Σενεγάλη, 17. Τόγκο, 18. Τυνησία».

4. Όσον αφορά την κατοχύρωση της θρησκευτικής ελευθερίας στην Αίγυπτο: Οι Κόπτες Χριστιανοί αντιπροσωπεύουν ένα ικανοποιητικό ποσοστό του συνολικού πληθυσμού, καθότι η κατανομή του πληθυσμού με βάση το θρήσκευμα και το δόγμα έχει ως εξής: Μουσουλμάνοι (κυρίως σουνίτες) 90%, χριστιανοί (στην πλειονότητά τους Κόπτες Ορθόδοξοι, άλλοι χριστιανοί περιλαμβάνουν Αρμένιους Αποστολικούς, Καθολικούς, Μαρωνίτες, Ορθόδοξους και Αγγλικανούς) 10% (Central Intelligence Agency World Factbook, Africa: Egypt, στο: Egypt - The World Factbook). Το Σύνταγμα της Αιγύπτου προβλέπει ότι το Ισλάμ είναι η επίσημη θρησκεία της χώρας, ότι «η ελευθερία της πίστης είναι απόλυτη ... η ελευθερία της άσκησης θρησκευτικών τελετών και της δημιουργίας χώρων λατρείας για τους οπαδούς των “θεϊκών θρησκειών” (δηλαδή, των τριών Αβρααμικών θρησκειών, Ισλάμ, Χριστιανισμού και Ιουδαϊσμού) είναι δικαίωμα που ρυθμίζεται βάσει νόμου», ότι οι πολίτες «είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» και ποινικοποιεί τις διακρίσεις και την «υποκίνηση μίσους». Η κυβέρνηση αναγνωρίζει επίσημα το σουνιτικό Ισλάμ, τον Χριστιανισμό και τον Ιουδαϊσμό και

επιτρέπει μόνο στους οπαδούς τους να ασκούν δημόσια τη θρησκεία τους και να χτίζουν σπίτια λατρείας [Freedom House (Author): Freedom in the World 2024 - Egypt, 2024 <https://www.ecoi.net/en/document/2105018.html>]. Η «περιφρόνηση και η ασέβεια» των τριών Αβρααμικών θρησκειών και η υποστήριξη «εξτρεμιστικών» ιδεολογιών είναι εγκλήματα. Το Υπουργείο Εσωτερικών εκδίδει εθνικές ταυτότητες για πολίτες που περιλαμβάνουν επίσημους θρησκευτικούς χαρακτηρισμούς. Οι επιλογές χαρακτηρισμού περιορίζονται σε "Μουσουλμάνος", "Χριστιανός" ή "Εβραίος". Ο ποινικός κώδικας ποινικοποιεί τις διακρίσεις λόγω θρησκείας και τις ορίζει ως «κάθε ενέργεια ή έλλειψη δράσης που οδηγεί σε διακρίσεις μεταξύ ανθρώπων ή εναντίον μιας αίρεσης λόγω ... θρησκείας ή πεποιθήσεων». Ο νόμος ισχύει για θρησκείες «των οποίων οι τελετουργίες γίνονται δημόσια», κάτι που τεχνικά ισχύει μόνο για τις προαναφερθείσες τρεις Αβρααμικές θρησκείες και προβλέπει φυλάκιση και πρόστιμο, ενώ η χρήση της θρησκείας για την προώθηση της «εξτρεμιστικής ιδεολογίας» με στόχο την υποκίνηση διαμάχης ή την περιφρόνηση των «ουράνιων θρησκειών» ή των παρακλάδων τους ή τη βλάβη της εθνικής ενότητας επισύρει ποινές που κυμαίνονται από έξι μήνες έως πέντε χρόνια φυλάκιση. Η μεγάλης κλίμακας αντιχριστιανική βία που σημειώθηκε το 2011 – 2013, με περιστατικά υψηλού προφίλ στα οποία σκοτώνονταν άνθρωποι ή υπήρξαν επιθέσεις σε εκκλησίες, πλέον, δεν είναι συχνό φαινόμενο. Αυτό οφειλόταν κυρίως στη γενική κατάρρευση του νόμου και της τάξης σε εθνικό επίπεδο που σημειώθηκαν την περίοδο 2011 – 2013. Στις περιπτώσεις αυτές, μέλη και υποστηρικτές της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, επιτέθηκαν σε χριστιανικούς στόχους σε όλη τη χώρα, συμπεριλαμβανομένων εκκλησιών, σχολείων και ιδιωτικών περιουσιών των χριστιανών της Αιγύπτου. Η αντιχριστιανική αυτή βία, έληξε με την κήρυξη κατάστασης έκτακτης ανάγκης σε όλη τη χώρα και απαγόρευση κυκλοφορίας τον Αύγουστο του 2013, σε συνδυασμό με την καταστολή των διαδηλώσεων, από τους υποστηρικτές της Αδελφότητας (DFAT COUNTRY INFORMATION REPORT EGYPT, στο : <https://www.dfat.gov.au/sites/default/files/country-information-report-egypt.pdf>). Σήμερα, μπορεί μεταξύ Χριστιανών και Μουσουλμάνων να υπάρχουν εντάσεις και σποραδικά περιστατικά βίας και οι Χριστιανοί να αντιμετωπίζουν κάποιες φορές εμπόδια στον εκκλησιασμό τους, αλλά αυτά δεν φτάνουν στο επίπεδο θρησκευτικής δίωξης και στέρησης της θρησκευτικής τους ελευθερίας. Εν γένει δε στην Αίγυπτο, οι βίαιες επιθέσεις μεγαλύτερης κλίμακας κατά θρησκευτικών μειονοτήτων, δεν επανήλθαν στα προηγούμενα υψηλά επίπεδα, καθώς έχουν μεν καταγραφεί κάποια μεμονωμένα περιστατικά που αφορούν όμως κυρίως επιθέσεις σε εκκλησιαστικά κτίρια σε κοινοτικό επίπεδο, οι οποίες είχαν σχεδόν όλες ως αφορμή την αντίθεση μουσουλμανικών κοινοτήτων στην ανέγερση νέων χριστιανικών ναών. Ορισμένες τοπικές κοινότητες συνεχίζουν ακόμα να αντιδρούν με βία στην υποβολή αιτήσεων από χριστιανικές

κοινότητες για την επισκευή ή την ανέγερση εκκλησιών, ενώ στην επαρχία της Al Minya, η οποία έχει ένα μεγάλο ποσοστό χριστιανών (πάνω από 40%), παρατηρήθηκαν τα τελευταία έτη (2023-2024) περιστατικά κοινοτικής βίας, την παραπάνω χρονική περίοδο. Οι Αιγύπτιοι ηγέτες γενικά, είναι ευαίσθητοι στις επιπτώσεις της κοινοτικής βίας και στην εικόνα της χώρας προς τα έξω. Ο Πρόεδρος Σίσι, έχει επανειλημμένα καταγγείλει τις προσπάθειες δημιουργίας ρωγμών μεταξύ των Αιγυπτίων και κάλεσε τους Αιγύπτιους σε εθνική ενότητα, ενώ παράλληλα ήδη από το Δεκέμβριο του 2018, η αιγυπτιακή κυβέρνηση ανακοίνωσε τη συγκρότηση μιας ανώτερης επιτροπής, επιφορτισμένης με την ανάπτυξη μιας γενικής στρατηγικής για την πρόληψη και την αντιμετώπιση κοινοτικών περιστατικών βίας, μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων. Η DFAT εκτιμά, ότι οι αιγυπτιακές αρχές είναι γενικά δεσμευμένες να αποτρέπουν την κοινοτική τη βία, ενώ περιστατικά συνεχίζουν να εμφανίζονται ιδιαίτερα στην Άνω Αίγυπτο και την Al Minya και οι υποθέσεις πλέον, είναι πιθανό να είναι αποτέλεσμα τοπικών διαφορών μικρής όμως κλίμακας, που λαμβάνουν θρησκευτική διάσταση. Επιπλέον στην ίδια πηγή αναφέρεται, το 2018, η κυβέρνηση ανακοίνωσε τη δημιουργία ανώτερης επιτροπής για την πρόληψη και αντιμετώπιση περιστατικών κοινοτικής βίας, όπου στόχος της επιτροπής είναι η ανάπτυξη γενικής στρατηγικής για τη μείωση των περιστατικών θρησκευτικής έντασης και η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ κοινοτήτων. Έχουν γίνει προσπάθειες να ενισχυθούν οι τοπικές αρχές ώστε να διαχειρίζονται καλύτερα θρησκευτικά περιστατικά (DFAT COUNTRY INFORMATION REPORT EGYPT, στο : <https://www.dfat.gov.au/sites/default/files/country-information-report-egypt.pdf>).

Ως προς την πρόσβαση των Κοπτών Χριστιανών στην εκπαίδευση: Τόσο στα δημόσια όσο και στα ιδιωτικά σχολεία που διδάσκουν το εθνικό πρόγραμμα σπουδών, σε όλες τις τάξεις οι μουσουλμάνοι μαθητές υποχρεούνται να παρακολουθήσουν μαθήματα σχετικά με τις «αρχές του Ισλάμ» και οι χριστιανοί μαθητές πρέπει να παρακολουθήσουν μαθήματα για τις «αρχές του Χριστιανισμού». Τα μαθήματα θρησκευτικών που παρακολουθούν βασίζονται στον επίσημο χαρακτηρισμό της ταυτότητάς τους και όχι σε προσωπικές ή γονικές αποφάσεις. Οι μαθητές που δεν είναι ούτε μουσουλμάνοι ούτε χριστιανοί πρέπει να επιλέξουν το ένα ή το άλλο μάθημα και δεν επιτρέπεται να εξαιρεθούν ή να αλλάξουν από το ένα στο άλλο, αφού επιλεγούν. Ένα κοινό σύνολο εγχειριδίων για αυτά τα δύο μαθήματα είναι υποχρεωτικό τόσο για τα δημόσια όσο και για τα ιδιωτικά σχολεία, συμπεριλαμβανομένων των δημοτικών σχολείων. Εξάλλου, εκτός του ότι το εκπαιδευτικό σύστημα της Αιγύπτου είναι υποχρηματοδοτούμενο και απρόσιτο για ορισμένους, είναι επίσης σχεδιασμένο με τρόπο που προωθεί ενεργά την πλειοψηφική

σουνιτική άποψη του Ισλάμ, προωθώντας τις διακρίσεις έναντι των θρησκευτικών μειονοτήτων. Η κυβέρνηση έχει κάνει κάποιες βελτιώσεις με την πάροδο των ετών, αλλά μένει να γίνει περισσότερη δουλειά, καθώς το περιεχόμενο που εισάγει διακρίσεις παραμένει. Σύμφωνα με χριστιανούς εκπαιδευτικούς και γονείς στην Αίγυπτο, οι μαθητές στη χώρα αντιμετωπίζουν συχνά περιπτώσεις διακρίσεων λόγω της πίστης τους, μερικές φορές ακραίες, κατά παράβαση της αιγυπτιακής νομοθεσίας. Το σύνταγμα της χώρας ορίζει ότι όλες οι θρησκείες μπορούν να διδάσκονται στο σχολείο και η έμφαση σε μια θρησκεία ως πιο αληθινή από άλλες είναι παράνομη. Παρά την προστασία αυτή, στην πράξη, οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς λένε ότι τα δικαιώματα των χριστιανών συχνά παραβιάζονται. Ο Δρ Atef εξήγησε την ανισότητα στο εκπαιδευτικό σύστημα: «Υπάρχουν διακρίσεις εις βάρος των χριστιανών μαθητών στην κρατική εκπαίδευση, από τα δημοτικά σχολεία μέχρι τις μεταπτυχιακές σπουδές. Η αιγυπτιακή κυβέρνηση συχνά επιλέγει υπαλλήλους μόνο από ορισμένα διάσημα μουσουλμανικά πανεπιστήμια και δεν αναγνωρίζει το Χριστιανικό Κολέγιο Θεολογίας. Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους υπάρχουν πολύ λίγοι χριστιανοί σε σημαίνουσες κυβερνητικές θέσεις. Επιπλέον, υπάρχει έλλειμμα πανεπιστημιακών θέσεων εργασίας για χριστιανούς, καθώς είναι σπάνιο να υπάρχει χριστιανός επικεφαλής πανεπιστημιακού τμήματος, καθηγητής πανεπιστημίου ή διευθυντής πανεπιστημίου σε οποιοδήποτε δημόσιο πανεπιστήμιο. Υπάρχουν επίσης ελάχιστοι χριστιανοί διευθυντές σε δημόσια σχολεία. Οι χριστιανοί απαιτούν να αναθεωρηθούν τα σχολικά προγράμματα σπουδών, ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν προσβάλλουν τον χριστιανισμό. Θέλουμε τα σχολεία να ενθαρρύνουν τους μαθητές να αποδέχονται και να σέβονται τους άλλους. Προτείνουμε επίσης να εισαχθούν υποχρεωτικά μαθήματα στα κρατικά σχολεία για τη διδασκαλία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η χριστιανική ιστορία και ο πολιτισμός μας θα πρέπει να διδάσκονται στα αιγυπτιακά σχολεία όπου φοιτούν τα παιδιά μας».

5. Από τις ανωτέρω πληροφορίες, προκύπτει ότι στην Αίγυπτο η θρησκευτική ελευθερία, όσον αφορά στις τρεις βασικές θρησκείες (Ισλάμ, Χριστιανισμός, Ιουδαϊσμός) είναι συνταγματικά και νομοθετικά κατοχυρωμένη και το κράτος καταβάλλει προσπάθειες για την ειρηνική συνύπαρξη όλων των πιστών των διαφορετικών δογμάτων και τη διαθρησκευτική συνεργασία. Επίσης, προκύπτει ότι ειδικότερα στην Al Minya, οι χριστιανοί αντιμετωπίζουν ενίοτε βία από μεμονωμένα άτομα μέχρι και εμπρησμό εκκλησίας, που αποτελούν ωστόσο τοπικά γεγονότα συνδεδεμένα με την αντίδραση τοπικών μουσουλμανικών κοινοτήτων στην ανέγερση νέων εκκλησιών, τα οποία αντιμετωπίστηκαν κατασταλτικά από τις αστυνομικές αρχές, οι οποίες προέβησαν ακόμη και σε συλλήψεις και καταδίκες. Όσον αφορά στην εκπαίδευση, παρατηρήθηκαν αρνητικές θέσεις χριστιανών γονέων και εκπαιδευτικών,

όχι όμως, καταγραφή περιστατικών βίας κατά χριστιανών μαθητών από μουσουλμάνους συμμαθητές τους.

6.Εν προκειμένω, ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι στη χώρα καταγωγής του υπέστη διακριτική και βίαιη συμπεριφορά λόγω των θρησκευτικών του πεποιθήσεων. Τα περιστατικά, όμως που αυτός αφηγήθηκε, όπως αναλυτικώς αναφέρθηκαν ανωτέρω, στερούνται το στοιχείο της έντασης και της επανάληψης που απαιτείται, προκειμένου να θεωρηθεί ότι ισοδυναμούν με δίωξη, κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης. Τούτο διότι, ο προσφεύγων αναφέρθηκε σε ένα και μόνο συμβάν κατά τη διάρκεια του σχολείου, για το οποίο μάλιστα αποτάθηκε στον διευθυντή του σχολείου, ο οποίος, τον διαβεβαίωσε ότι αυτό οφείλονταν στον χαρακτήρα του δασκάλου, ενώ εντελώς γενικόλογα αναφέρθηκε στις δυσκολίες που αντιμετώπισε στην εξεύρεση εργασίας. Εξάλλου, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, σχετικά με τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσει σε περίπτωση επιστροφής του, με κάποια οικογένεια από το χωριό του, με την οποία έχουν κτηματικές διαφορές, δεν συνδέονται με κάποιον από τους ανωτέρω λόγους της Σύμβασης, αλλά συνιστούν ιδιωτική διαφορά. Για την αντιμετώπιση δε των εν λόγω προβλημάτων, ο προσφεύγων, μπορεί να ζητήσει και να λάβει προστασία από τις αρχές της χώρας του, καθώς από τις πηγές που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή (βλ. United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note - Egypt: Background Information, including actors of protection, and internal relocation, 24 July 2017, v 2.0, available at: <https://www.refworld.org/docid/5979e7d14.htm>, USDOS – US Department of State 2020 Country Report on Human Rights Practices: Egypt 30 March 2021- <https://www.ecoi.net/en/document/2048121.html>, Liability Under Egyptian Law - Contracts and Commercial Law - Egypt (mondaq.com), EGY Country background note (publishing.service.gov.uk), Egypt's Court System 101 – The Tahrir Institute for Middle East Policy (timep.org), Microsoft Word - Abu Fana 5 with corrections_track changes accepted.doc (hlrn.org), Landownership disputes in Egypt: A Case Study of the Tensions around Abu Fana | Dialogue Across Border), προκύπτει ότι στην Αίγυπτο, υπάρχει ένα σαφές νομικό πλαίσιο, ένα οργανωμένο σύστημα αστυνομίας και δικαιοσύνης, που έχει μεν κάποια προβλήματα, σε καμία περίπτωση, όμως, τα προβλήματα αυτά δεν παρουσιάζονται σε τέτοια έκταση που να εμποδίζουν κάποιον να απευθυνθεί σ' αυτές και να αναζητήσει προστασία. Άλλωστε, όπως ο ίδιος ο προσφεύγων δήλωσε, την ημέρα που φέρεται ότι σκότωσαν τη μητέρα του και τραυμάτισαν τον πατέρα του, η αστυνομία πήγε στον τόπο που συνέβησαν αυτά και πήρε καταθέσεις και ακολούθως ο αδελφός του υπέβαλε «καταγγελία» κατά συγκεκριμένων ατόμων, ενώ δεν μπόρεσε να τεκμηριώσει τη συνεργασία/επιρροή των μελών της εν λόγω οικογένειας με την οποία έχουν κτηματικές διαφορές με τις αστυνομικές αρχές. Ενόψει όλων των ανωτέρω, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν συντρέχουν λόγοι για να θεωρηθεί ότι **η Αίγυπτος** δεν είναι ασφαλής χώρα καταγωγής για τον

προσφεύγοντα, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες υπό τις οποίες ευρίσκεται, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 92 του ν. 4939/2022. Συνεπώς, ο προσφεύγων που δεν ανέτρεψε το τεκμήριο του χαρακτηρισμού της χώρας καταγωγής του ως ασφαλούς, δεν πληροί τις προϋποθέσεις να αναγνωριστεί ως δικαιούχος καθεστώτος πρόσφυγα.

7.Περαιτέρω, με βάση τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, όπως αυτοί αξιολογήθηκαν ανωτέρω και το προσωπικό του προφίλ, η Επιτροπή κρίνει ότι δεν προκύπτει ότι αυτός σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του, θα εκτεθεί σε κίνδυνο θανατικής ποινής ή εκτέλεσης ή θα υποστεί βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία ούτε απειλή, που προκύπτει από τη χρήση αδιάκριτης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύγκρουσης. Ενόψει αυτών, δεν συντρέχει περίπτωση υπαγωγής του προσφεύγοντος σε καθεστώς επικουρικής προστασίας.

8.Κατόπιν των ανωτέρω, ορθώς κρίθηκε πρωτοβαθμίως ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αναγνώρισης υπέρ του προσφεύγοντος καθεστώτος διεθνούς προστασίας, απορριπτομένων ως αβασίμων των αντίθετων ισχυρισμών του. Κατ' ακολουθίαν, η κρίνόμενη προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

IV. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Η Επιτροπή, ασκώντας την αρμοδιότητά της, κατά την παρ. 10 του άρθρου 100 του ν. 4939/2022, ερμηνεύει, υπό το φως του άρθρου 24 παρ. 2 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε., τις εν λόγω διατάξεις, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του ν. 3907/2011, όπου αυτές παραπέμπουν και συγκεκριμένα σε συνδυασμό με το άρθρο 20 (περ. α), που μεταφέρει στην εθνική έννομη τάξη το άρθρο 5 (περ. α) της οδηγίας 2008/115/ΕΚ [κατά την από 22-11-2022 απόφαση μείζονος σύνθεσης του ΔΕΕ (C-69/21) το άρθρο 5 θεσπίζει «γενικό κανόνα που δεσμεύει τα κράτη μέλη αφ' ης στιγμής εφαρμόζουν την οδηγία)], κρίνει ότι, εφόσον από το διοικητικό φάκελο δεν προκύπτει: α) Η συνδρομή από κατάλληλους φορείς, άλλους από την Αρχή που επιβάλλει το μέτρο επιστροφής, προς εξακρίβωση, εάν η επιστροφή του προσφεύγοντος στη χώρα καταγωγής του και η επανένωση με την πατρική οικογένεια, εξυπηρετούν το βέλτιστο συμφέρον του, β) η αξιολόγηση του βέλτιστου συμφέροντος του προσφεύγοντος, στην οποία συμβάλλει και η ακρόαση του ανηλίκου και εν προκειμένω του προσφεύγοντος κατά τη διαδικασία της επιστροφής [βλ. εγχειρίδιο για την επιστροφή (σελ. 121) που με την 2017/2338 σύσταση της Επιτροπής της 16ης Νοεμβρίου 2017 πρέπει να χρησιμοποιείται ως βασικό εργαλείο από τις αρμόδιες για την επιστροφή εθνικές Αρχές (Επίσημη Εφημερίδα L 339/2017, σελ. 83

επ.]] και γ) η εξακρίβωση, από την αρμόδια να επιβάλλει το μέτρο της επιστροφής εθνική Αρχή και εν προκειμένω από την αποφαινόμενη Αρχή, ότι ο προσφεύγων θα επιστραφεί σε μέλος της οικογένειάς του, σε ορισθέντα κηδεμόνα ή σε κατάλληλη εγκατάσταση υποδοχής (βλ. και ΔΕΕ απόφαση της 14-1-2021, C-441/19, σκ. 37-60), δεν πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις, ώστε να διαταχθεί εις βάρος του προσφεύγοντος, ο οποίος είναι ανήλικος (γεννηθείς 11.7.2007), το μέτρο επιστροφής, στη χώρα καταγωγής του, **στην ΑΙΓΥΠΤΟ**, (βλ. και ΔΕΕ απόφαση της 14-1-2021, C441/19, σκ. 37-60). Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή δεν εκδίδει απόφαση επιστροφής του προσφεύγοντος στη χώρα καταγωγής του, χωρίς τούτο να σημαίνει ότι, κατ' αρχήν, δεν είναι νόμιμη η διοικητική απομάκρυνση από την Ελληνική Επικράτεια του προσφεύγοντος ως ανηλίκου, καθώς δεν υπάρχει κείμενο του αναγκαστικού διεθνούς δικαίου, ούτε διάταξη στην Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, κυρωθείσα με το άρθρο πρώτο του Ν. 2101/1992 (Α' 192), που γενικώς απαγορεύει την διοικητική απομάκρυνση ανηλίκου από κράτος του οποίου δεν είναι πολίτης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την προσφυγή στο σύνολό της.

Αποφαίνεται ότι, υπό τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης και για τους λόγους που εκτέθηκαν στο σκεπτικό, δεν πρέπει να επιβληθεί, εις βάρος του προσφεύγοντος, το μέτρο επιστροφής στη χώρα καταγωγής του (**ΑΙΓΥΠΤΟΣ**).

Η απόφαση εκδόθηκε στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη- Νίκαια στις 16.7.2025.

Η Εισηγήτρια

Ασημίνα Μιχαλούτσου

Κατά της απόφασης αυτής μπορεί να ασκηθεί Αίτηση Ακυρώσεως ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου εντός 30 ημερών από την επίδοσή της (άρθρα 114 και 115 του ν. 4939/2022 και 15 του ν. 3068/2002, όπως ισχύει).

Your application for international protection (refugee status or subsidiary protection) is rejected. You have the right to appeal this decision before the competent

Administrative Court of First Instance within 30 days from its notification (articles 114-115 Law 4939/2022, article 15 Law 3068/2002).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
Τμήμα Υποστήριξης και Διοικητικής Μέριμνας

Αγ. Ιωάννης Ρέντης, 16/07/2025
Αρ. Πρωτ.: ΙΡ/2025/403852

ΘΕΜΑ: Συνοδευτικό απόφασης περί απόρριψης αίτησης χορήγησης διεθνούς προστασίας.

Σας ενημερώνουμε ότι με την απόφαση η οποία σας επιδόθηκε και επισυνάπτεται στο παρόν (συν. 1) η αίτησή σας με την οποία ζητήσατε να αναγνωρισθεί στο πρόσωπό σας η ιδιότητα του πρόσφυγα, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης, ή να σας χορηγηθεί καθεστώς επικουρικής προστασίας, **απορρίπτεται τελεσίδικα** καθώς κρίθηκε ότι δεν συντρέχουν οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις.

Επίσης, σας ενημερώνουμε ότι, σύμφωνα με το νόμο, **υποχρεούστε, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της παρούσας απόφασης, να αποχωρήσετε από τη δομή φιλοξενίας όπου τυχόν στεγάζεστε, καθώς και ότι μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας διακόπτεται και η οικονομική συνδρομή που σας χορηγείται** στο πλαίσιο των υλικών συνθηκών υποδοχής σε μορφή χρηματικού ποσού και σε είδος. **Ειδικά, για τους ασυνόδευτους ανήλικους, η ανωτέρω προθεσμία εκκινεί από την ενηλικίωσή τους.**

Κατά της ανωτέρω απόφασης έχετε δικαίωμα άσκησης αίτησης ακυρώσεως ενώπιον του αρμόδιου κατά τόπον Διοικητικού Πρωτοδικείου, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών η οποία αρχίζει από την επομένη ημέρα της κοινοποίησης της συνημμένης απόφασης.

Το δελτίο που έχετε στην κατοχή σας έχει ακυρωθεί ηλεκτρονικά.

رفض

الجمهورية اليونانية وزارة الهجرة واللجوء

السكرتارية العامة لسياسة الهجرة

دائرة (لجنة) الاستئناف

196-198 Thivon Avenue, P.C. 182 33, Ag. Ioannis Rentis, Nikaia

اثينا ، 16/07/2025
رقم البروتوكول : IP/2025/403852

الموضوع : مرفق القرار المتعلق برفض طلب منح الحماية الدولية.

نبلغكم انه وفقا للقرار الذي تم تسليمه لكم والذي هو مرفق بهذه الوثيقة (مرفق 1) والمتعلق بطلبكم الذي طلبتم فيه الاعتراف بوضع الالجيء بشخصكم ، وفقا لمعاهدة جينيف ، او منحكم وضع الحماية الجزئية ، يرفض نهائيا وذلك لعدم توفر الشروط القانونية.

من تسليم هذا القرار ان

ثلاثون (30) يوما

نبلغكم ايضا انه وفقا للقانون ، انتم ملزمون ، خلال مهلة زمنية

تغادروا مركز الاستضافة الذي قد تقيمون فيه ،بالضافة الى ذلك بعد مرور المهلة الزمنية المذكورة اعاله ستتوقف المعونة المالية التي تمنح لكم في اطار متطلبات ظروف الاستقبال على شكل مبلغ مالي و مادي. وتحديداً فيما يخص القاصرين بدون مرافق، فإن المهلة المذكورة أعلاه تبدأ اعتباراً من وصولهم لسن البلوغ.

ضد القرار المذكور اعاله لكم الحق بتقديم طلب الغاء امام المحكمة الدارية الابتدائية المختصة ، خلال مهلة زمنية ثلاثون (30) يوما والتي تبدأ من اليوم التالي لتسلمكم القرار المرفق.

البطاقة (خارتيا) التي بحوزتكم قد تم إلغاؤها الكترونيا.